

Romagne-sous-Montfaucon 14 – 18, bezoek april 2014

Alweer ons zoveelste bezoek aan Romagne met een grote groep leerlingen. Dit keer is het wel de eerste keer dat wij ons hele programma in samenwerking met Jean-Paul en zijn vrouw Britt organiseren. Een uitdaging, vier dagen, voor zowel hen als voor ons.

De camping in Dun-sur-Meuse (Doulcon eigenlijk) is werkelijk geweldig. Wij verblijven in kleine maar volledig uitgeruste en vooral schone chaletjes. De leerlingen hebben daardoor voldoende privacy maar niet teveel natuurlijk, wij kunnen prima in de gaten houden of alles wel 'goed verloopt'. Het ontbijt bij Jean-Paul is beter dan wat menig jeugdherberg of hostel ons in de afgelopen jaren heeft kunnen voorschotelen. De kids zijn zeer te spreken over alles wat ze krijgen en ze zijn bovendien erg enthousiast over Jean-Paul en Britt die erg hun best doen. Het is niet moeilijk enthousiast te raken door mensen die dat van nature al zijn over het werk dat ze doen. Desalniettemin geven ze 's avonds bij een glas wijn aan wel wat vermoeid te zijn maar ook tevreden. Tevreden, dat zijn wij en met name de kids ook. Het diner was overigens geweldig, meer dan genoeg en tot ieders genoegen!

Het programma dat wij de dagen dat wij in en rond Romagne zijn verloopt vlekkeloos. Het is een mengelmoes van mijn eigen jeugdherinneringen aan het gebied en die van Jean-Paul. De wandeling maakt zeer veel indruk: de bunkers, de loopgraven, de door koper uitgeslagen bomen, de stukjes granaatscherf die sommige leerlingen meenemen als herinnering en met name het stuk bos waar de vogels niet langer fluiten. Het museum en de begraafplaatsen zijn bijna te veel, de kids zijn vermoeid maar te nieuwsgierig om niet geïnteresseerd te zijn. Jean-Paul lijkt onvermoeibaar in de verhalen die hij vertelt over het leed dat al die arme mannen en vrouwen hebben doorgemaakt tijdens die oorlog. De ceremonie rond de adoptie van één van de graven op de Amerikaanse begraafplaats is voor hen de kers op de taart. Nog nooit heb ik 16- en 17-jarigen zo hard hun best zien doen om 'erbij te blijven'. Een enkeling betrap ik zelfs op 'waterige' ogen. Het is een achtbaan van indrukwekkende ervaringen, iets wat ze mee naar huis nemen en nooit meer zullen vergeten. Nooit meer zullen de kids die wij meenemen naar Romagne oorlog zien als iets wat 'stoer' is maar zich veel meer bewust zijn van het menselijke aspect achter die oorlog.

Hoewel dit de eerste keer was dat wij het hele programma via Jean-Paul hebben gevolgd zijn wij er al meerdere malen met school geweest. Helaas was dat in die tijd steeds maar één dag. Vele van die leerlingen zijn in de jaren daarna zelf of met hun ouders nog een keer in Romagne lang geweest. Vele van die leerlingen zijn door de ervaringen die zij daar hebben meegemaakt geschiedenis gaan studeren of in ieder geval iets met die ervaringen gaan doen. Wat Jean-Paul en Britt doen, waar zij hun levenswerk van hebben gemaakt, kan worden gezien als een manier van onderwijs aanbieden waar geen enkel lesboek tegenop kan. Een foto in een boek kan nooit zo indrukwekkend zijn als er zelf te zijn geweest, het heiligt de ervaring.

drs. SJ Paap (Jeroen), sectievoorzitter geschiedenis en coördinator buitenlandreizen

Zaanlands Lyceum

Vincent van Goghweg 42

1506JD Zaandam

j.paap@zaanlands.nl

0756170055

0206854202 / 0653765495 (privé)